

στότερος οὐδαμῶς ἂν ἐδίδαζεν εἰς τὰ ἱερά τῶν Πιερίδων εἰσδύων ἄλση καὶ τὰς τεθαλυίας τοῦ Ἑλικῶνος ἀναβαίνων πλευράς ἵνα ψάλλῃ, οἶονεὶ ψῆδὰς ληνέλους, οἶαι παρὰ τῷ θεῷ τῆς Ἰωνίας ἀπαντῶσιν ἀοιδῶ, περιγράφοντι ἐν τισὶ τῶν ἐπῶν αὐτοῦ τὸν μελισσταγῆ τρυγητὸν, καθ' ὃν παρθένοι καὶ νεανίσκοι κομίζοντες ἐντὸς κοφίνων τὰς μενοεικεῖς σταφυλάς, ἔπονται εὐρύθμῳ ποδὶ πρὸς τὸ ἄσμα παιδὸς κιθαρίζοντος εὐμελῶς καὶ τὰ γλυκερὰ δῶρα τοῦ Διονύσου ὑμνοῦντες.

Ὅτε δὲ ἐμῆριθέστερον καὶ σπουδαιότερον περὶ τῶν ἐξετάσεων σκεπτόμενοι καὶ πρὸς τὸν πρότυπον βίον τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων ἀφορῶντες, παρομοιοῦμέν πως αὐτὰς πρὸς τοὺς ἱστορικούς ἐκείνους ἀγῶνας, οὓς ἐν τῇ κλασικῇ αὐτῶν τελειότητι πανελληνίως ἐκείνοι ἐπανηγύριζον, ἐκτιθέμενοι ἐν αὐτοῖς τὴν ἐκ τῆς ἀρμονικῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως τοῦ τε σώματος καὶ τοῦ πνεύματος κλεινοτάτην αὐτῶν ἀρετὴν καὶ σοφίαν, ἐν ἣ τὴν μεγαλοργὸν αὐτοῦ δύναμιν ὁ Ἑλληνισμὸς ἠρύετο, καὶ τὰς διὰ παντὸς εὐεργετικὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς παρεσκευάζεν εὐεργεσίας.

Ἐντεῦθεν καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς νεάνιδας ἡμῶν παρασκευαζόμενας πρὸς τὰς ἐξετάσεις ταύτας παροτρύνοντες, ὡς πρὸς ἀγῶνας τινὰς, ἵν' ἀλειφθῶσι συμβουλευόμεν αὐτοῖς καὶ νικηταὶ καὶ νικητρίαι ἵν' ἀναδειχθῶσι καὶ ἀνακηρυχθῶσιν εὐχόμεθα, καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως δὲ δι' ὅλου τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἵνα σπείρωσιν ἐν τοῖς ἀγροῖς τῆς παιδείας παρακελευόμεθα, ὅπως ἄφθονον θερισμὸν παρασκευάζωσιν ἡμῖν κατὰ τὸν ἐναγώνιον τοῦτον τῆς ἐκπαιδευτικῆς αὐτῶν καρποφορίας ἀμητόν.

Καὶ κατὰ πόσον μὲν αἱ παραβολαὶ αὐταὶ καὶ εἰκονικαὶ παραστάσεις καὶ ἀπεικασίαι σχετικαὶ εἰσι πρὸς τὸ προκείμενον τῶν ἐξετάσεων πρᾶγμα καὶ προσφυσεῖς καὶ κατάλληλοι, οὐκ ἔστι μοι λέγειν ἐν τῷ παρόντι· διότι οὐ πολλῶν λόγων ἄλλ' ἔργων πάντοτε μᾶλλον ἔστι καιρός. Προσφορώτερον ὅμως παρωμοιοῦν ἂν αὐτὰς πρὸς πανδαισίαν λίαν μὲν θυμήρη, ἐν ἣ ὅμως οἱ προσερχόμενοι καὶ προσκαθεζόμενοι δαιτυμόνες μόλις